Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 22. junija 2017 *

„Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije ZUM wohl — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Sklicevanje na vlogo pred odborom za pritožbe, povzeto v tožbi — Dokazi, priloženi predlogu, naj se opravi obravnava“

V zadevi T-236/16,

Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG s sedežem v Salzburgu (Avstrija), ki jo zastopata I. Schiffer in G. Hermann, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa S. Hanne, agent,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 23. februarja 2016 (zadeva R 1982/2015-1) o zahtevi za registracijo figurativnega znaka ZUM wohl kot znamke Evropske unije,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi S. Gervasoni (poročevalec), predsednik, L. Madise in R. da Silva Passos, sodnika,

sodna tajnica: A. Lamote, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 10. maja 2016,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 29. junija 2016,

na podlagi pisnih vprašanj Splošnega sodišča strankam in njihovih ustnih odgovorov na ta vprašanja na obravnavi,

na podlagi obravnave z dne 9. februarja 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG, je 23. januarja 2015 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1) vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije.

2 Znamka, katere registracija se je zahtevala, je ta figurativni znak:

3 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 29, 30, 32 in 43 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in za vsakega od teh razredov ustrezajo temu opisu:

— razred 29: „meso; perutnina, ne živa; divjačina, meso; mesni ekstrakti; juhe; konzervirano sadje; kuhano sadje; sadje, zmrznjeno; suho sadje; želeji, želatine; džemi; sadje, dušeno; želeji, džemi, kompoti, sadni in zelenjavni namazi; sadne solate; prigrizki na osnovi sadja; zelenjavne solate; mleko; mlečni proizvodi; jedilna olja; olja in maščobe; predelana zelenjava; predelano sadje, gobe in zelenjava (vključno z oreščki in stročnicami); ribe“;

— razred 30: „kava; čaj; čajne mešanice; kakav; sladkor; riž; tapioka; sago (škrobna moka iz stržena sagove palme); kavni nadomestki; moka; žitarice; kruh; testo za slaščice; slaščice; sladoled in mlečni sladoled; ketchup [pikantna paradižnikova omaka]; med; sol; gorčica; omake [začimbe]; dišave, začimbe (rastlinskega izvora, največkrat v prahu); kis“;

— razred 32: „pivo; mineralna voda; gazirana voda; brezalkoholne pijače; sadne pijače; sokovi; sirupi za pijače; izvlečki za pripravo pijač; preparati za izdelavo pijač“;

— razred 43: „storitve priprave hrane in pijač; storitve dostave hrane; nudenje informacij v zvezi s pripravo hrane in pijače“.

4 Preizkuševalec je z odločbo z dne 31. julija 2015 na podlagi člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009 registracijo prijavljene znamke zavrnil za proizvode in storitve iz točke 3 zgoraj.

5 Tožeča stranka je 30. septembra 2015 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 zoper odločbo preizkuševalca vložila pritožbo pri EUIPO.

6 Prvi odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbo z dne 23. februarja 2016 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil. Uvodoma je pojasnil, da upoštevno javnost sestavljata hkrati splošna in posebna javnost, pri čemer je zadnjenavedena nemško govoreča ali pa ima vsaj zadostno znanje nemškega jezika (točki 13 in 14 izpodbijane odločbe). Odbor za pritožbe je nato menil, da so s prijavljeno znamko opisani navedeni proizvodi in storitve v smislu člena 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009, ker naj bi upoštevna javnost nemški izraz „zum Wohl“ takoj razumela tako, da naj bi ti

proizvodi in storitve prispevali k dobremu počutju ciljnih potrošnikov, in ker naj figurativni elementi prijavljene znamke ne bi dopuščali, da se pozornost potrošnika odvrne od laskavega in jasnega oglasnega sporočila, ki ga ta izraz posreduje (točke od 15 do 23 izpodbijane odločbe).

Menilo je tudi, da je prijavljena znamka brez slehernega razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (točke od 25 do 32 izpodbijane odločbe).

Predlogi strank

7 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— „dovoli celovito registracijo“ prijavljene znamke kot znamke Evropske unije za proizvode in storitve iz razredov 29, 30, 32 in 43, na katere se nanaša zahteva za registracijo;

— EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, priglašenimi v postopku pred njim.

8 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— drugi tožbeni predlog zavrže kot nedopusten;

— v preostalem delu tožbo zavrne kot neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

9 Na obravnavi se je tožeča stranka odpovedala drugemu tožbenemu predlogu, kar je bilo povzeto v zapisniku obravnave.

Pravo

Dopustnost

Sklicevanje na vlogo, predloženo pred odborom za pritožbe

10 Tožeča stranka se v tožbi sklicuje na vlogo, v kateri je pred odborom za pritožbe pri EUIPO pojasnila pritožbene razloge, in pri tem trdi, da je ta vloga „sestavni del obrazložitve te tožbe“.

11 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora v skladu s členom 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 177(1)(d) Poslovnika Splošnega sodišča tožba vsebovati navajane razloge in trditve ter povzetek navedenih razlogov. Ta povzetek mora izhajati iz besedila tožbe ter biti dovolj jasen in natančen, da toženi stranki omogoči pripravo obrambe in Splošnemu sodišču, da glede na okoliščine primera odloči o tožbi brez dodatnih podatkov (glej sodbi z dne 9. julija 2010, Exalation/UUNT (Vektor-Lycopin), T-85/08, EU:T:2010:303, točka 33 in navedena sodna praksa, in z dne 12. novembra 2015, CEDC International/UUNT – Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT), T-449/13, neobjavljena, EU:T:2015:839, točka 16 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 18. julija 2006, Rossi/UUNT, C-214/05 P, EU:C:2006:494, točka 37).

12 Poleg tega, čeprav se v besedilu tožbe lahko sklicuje na določene odlomke priloženih listin, Splošno sodišče ni dolžno v prilogah iskati ter prepoznavati razlogov in utemeljitev, ki bi jih lahko upoštevalo kot podlago za tožbo, ker imajo priloge le dokazno in pomožno funkcijo (glej sodbo z dne

11. septembra 2014, Mastercard in drugi/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, točki 40 in 41 ter navedena sodna praksa; sklep z dne 14. aprila 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:270, točka 14 in navedena sodna praksa, ter sodbo z dne 2. decembra 2015, Kenzo/UUNT – Tsujimoto (KENZO ESTATE), T-528/13, neobjavljena, EU:T:2015:921, točka 38 in navedena sodna praksa). Iz tega izhaja, da tožba ni dopustna, če se v njej sklicuje na dokumente, ki jih je EUIPO predložila tožeča stranka, saj splošno sklicevanje v njej ni povezano s tožbenimi razlogi in trditvami, ki so podani v tej tožbi (glej v tem smislu sodbi z dne 13. februarja 2007, Mundipharma/UUNT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, točki 14 in 15, in z dne 25. novembra 2015, Masafi/UUNT – Hd1 (JUICE masafi), T-248/14, neobjavljena, EU:T:2015:880, točka 14).

13 Enako velja, kadar se sklicuje na akt, ki je bil v besedilu tožbe naveden brez opredelitve posebnih točk povzetka tožbenih razlogov, ki jih želi tožeča stranka dopolniti, in delov zadevnega akta, v katerih naj bi bili podani morebitni elementi, ki utemeljujejo ali dopolnjujejo tožbene razloge, ker se takšna vključitev v tem primeru v ničemer ne razlikuje od splošnega sklicevanja na prilogo tožbe (glej v tem smislu v zvezi z javnimi uslužbenci glede sklicevanja na pritožbo, navedeno v besedilu tožbe, sklep z dne 28. aprila 1993, De Hoe/Komisija, T-85/92, EU:T:1993:39, točka 23, po pritožbi potrjen s sklepom z dne 7. marca 1994, De Hoe/Komisija, C-338/93 P, EU:C:1994:85, točka 29). Če bi bilo drugače, bi lahko tožeče stranke z golo navedbo prilog v besedilu tožbe obšle sodno prakso glede nezdružljivosti splošnega sklicevanja na priloge z zahtevami obličnosti, postavljenimi z določbami Statuta Sodišča Evropske unije in Poslovnika, navedenimi v točki 11 zgoraj.

14 V obravnavanem primeru zato – čeprav je vloga, predložena pred odborom za pritožbe, v tožbi pri predstavitvi dejanskega stanja navedena v celoti – Splošno sodišče ni dolžno v tej vlogi niti v delih tožbe, kjer je ta vloga navedena, iskati trditev, na katere bi se lahko sklicevala tožeča stranka, in jih preučiti, ker so te trditve nedopustne. To velja še toliko bolj, ker je bila navedena vloga sestavljena zaradi izpodbijanja odločbe preizkuševalca in je ni mogoče šteti za upoštevno za podporo tožbe zoper izpodbijano odločbo.

Dokazi, predloženi v prilogi k predlogu, naj se opravi obravnava

15 Tožeča stranka je v prilogi k predlogu, naj se opravi obravnava, ki ga je v skladu s členom 106 Poslovnika vložila v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka strankam, priložila kopije fotografij proizvodov s predlagano znamko in člankov iz tiska v zvezi s prenočiščem „Zum Wohl“ ter odlomkov s spletne strani Wikipedia glede zadevnih tiskovin.

16 Spomniti je treba, da se v skladu s členom 85(1) in (3) Poslovnika dokazi predložijo v okviru prve izmenjave vlog, pri čemer lahko glavne stranke izjemoma predložijo dokaze še pred koncem ustnega dela postopka, če upravičijo zamudo pri njihovi predložitvi.

17 Iz sodne prakse izhaja, da se pravilo o prekluziji iz člena 85(1) Poslovnika ne nanaša na nasprotni dokaz in dopolnitev dokaznih predlogov, predloženih po nasprotnem dokazu nasprotne stranke v odgovoru na tožbo. Ta določba se namreč nanaša na nove dokaze in jo je treba razumeti z vidika člena 92(7) Poslovnika, ki izrecno določa, da se nasprotni dokaz in dopolnitev dokaznih predlogov pridržita (glej po analogiji sodbi z dne 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, točka 72, in z dne 12. septembra 2012, Italija/Komisija, T-394/06, neobjavljena, EU:T:2012:417, točka 45).

18 V obravnavanem primeru je tožeča stranka dokaze iz točke 15 zgoraj prvič predložila po koncu pisnega dela postopka, v prilogi k predlogu, naj se opravi obravnava, ne da bi to zamudo kakor koli pojasnila. Na obravnavi je v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča (glej v tem smislu sodbo z dne

6. februarja 2013, Bopp/UUNT (Upodobitev zelenega osmerokotnega okvira), T-263/11, neobjavljena, EU:T:2013:61, točka 31 in navedena sodna praksa) pojasnila, da teh dokazov ni mogla predložiti zaradi sprememb v osebju njene pravne službe in materinskega dopusta ene svojih vodij.

19 Ni mogoče šteti, da takšne neutemeljene navedbe, ki se nanašajo na popolnoma notranje težave, upravičujejo prepozno predložitev zadevnih dokazov, toliko manj, ker gre za družbo z lastno pravno službo.

20 Poleg tega EUIPO v besedilu odgovora na tožbo ali v prilogi k temu odgovoru ni navedel ničesar, kar bi upravičevalo, da se tožeči stranki dovoli predložitev dokazov v tej fazi postopka, da bi se zagotovilo spoštovanje načela kontradiktornosti.

21 Iz tega izhaja, da je treba dokaze, predložene v prilogi k predlogu, naj se opravi obravnava, razglasiti za nedopustne, zlasti ker ti dokazi niso bili podani v spisu postopka pred odborom za pritožbe, naloga Splošnega sodišča pa ni ponovno preučevanje dejanskih okoliščin ob upoštevanju dokumentov, ki so bili prvič predloženi pred njim (glej sklep z dne 13. septembra 2011, Wilfer/UUNT, C-546/10 P, neobjavljen, EU:C:2011:574, točka 41 in navedena sodna praksa).

Utemeljenost

22 Tožeča stranka je v tožbi navedla dva tožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009, drugi pa na kršitev člena 7(1)(b) navedene uredbe. Na obravnavi je v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča pojasnila, da s trditvami, navedenimi v predlogu, naj se opravi obravnava, ni uveljavljala tudi kršitve člena 7(3) Uredbe št. 207/2009, kar je bilo zabeleženo v zapisniku obravnave.

23 Tožeča stranka je na obravnavi dodala, da je nameravala uveljavljati tudi tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve in ga je treba preučiti na prvem mestu.

Kršitev obveznosti obrazložitve

24 Tožeča stranka je na obravnavi trdila, da je bila izpodbijana odločba pomanjkljivo obrazložena, ker naj odbor za pritožbe ne bi posebej obrazložil svoje presoje opisnosti in neobstoja razlikovalnega učinka prijavljene znamke za vsakega od zadevnih proizvodov in storitev.

25 Ne da bi bilo treba odločati o dopustnosti tega tožbenega razloga in o zahtevah kontradiktorne razprave, je treba ugotoviti, da je obrazložitev izpodbijane odločbe vsekakor zadostna.

26 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba na podlagi člena 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 odločbe EUIPO obrazložiti. V skladu s sodno prakso ima ta obveznost enak obseg kot obveznost, določena s členom 296 PDEU, in je njen cilj na eni strani omogočiti, da se zainteresirane osebe seznanijo z razlogi za sprejeti ukrep, zato da lahko branijo svoje pravice, in na drugi, da lahko sodišče Evropske unije izvaja nadzor nad zakonitostjo odločitve (glej sodbo z dne 28. aprila 2004, Sunrider/UUNT – Vitakraft-Werke Wührmann in Friesland Brands (VITATASTE in METABALANCE 44), T-124/02 in T-156/02, EU:T:2004:116, točki 72 in 73 ter navedena sodna praksa).

27 Prav tako je treba opozoriti, da se lahko, čeprav mora biti odločba, s katero pristojni organ zavrne registracijo znamke, načeloma obrazložena v zvezi z vsakim zadevnim proizvodom ali storitvijo, pristojni organ, kadar se uporabi isti razlog za zavrnitev za vrsto ali skupino proizvodov ali storitev, ki so medsebojno zadosti neposredno in konkretno povezani, in sicer toliko, da tvorijo dovolj homogeno vrsto ali skupino proizvodov ali storitev, omeji na splošno obrazložitev (sodba z dne 16. oktobra 2014, Larrañaga Otaño/UUNT (GRAPHENE), T-458/13, EU:T:2014:891, točka 26, glej v tem smislu tudi

sklep z dne 18. marca 2010, CFCMCEE/UUNT, C-282/09 P, EU:C:2010:153, točke od 37 do 40, in po analogiji sodbo z dne 15. februarja 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, točke od 34 do 38).

28 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe štel, da je prijavljena znamka na eni strani opisovala živila iz razredov 29, 30 in 32 ter prehranske storitve iz razreda 43, ker naj bi se nemški izraz „zum Wohl“ razumel tako, da naj bi zadevni proizvodi in storitve prispevali k dobremu počutju, in ker naj bi bili figurativni elementi, povezani s tem izrazom, nezadostni za odvrnitev pozornosti od tega sporočila, na drugi strani pa kot običajna laskava označba teh proizvodov in storitev ni imela razlikovalnega učinka (glej točko 6 zgoraj). Zaradi enostavnejše ubeseditve in ob neobstoju ugovora, ki bi se nanašal prav na katerega od zadevnih proizvodov ali storitev, se sicer večkrat splošno sklicuje na navedene proizvode in storitve, zlasti z navedbo „proizvodi in storitve prehrambnega sektorja“ (točki 18 in 28 izpodbijane odločbe). Vendar je svojo obrazložitev, kadar je to zahtevala analiza, prilagodil glede na to, ali je šlo za proizvode ali storitve, in jo je glede navedenih proizvodov razčlenil z združitvijo nekaterih izmed njih glede na vrsto živila ali pijače ter z ločeno navedbo tistih, ki jih ni bilo mogoče razvrstiti v skupine (točki 20 in 21 izpodbijane odločbe).

29 Dodati je treba, da se lahko za zadevne proizvode in storitve v delu, v katerem so vsi prehrambni izdelki tekoče porabe ali storitve, neposredno povezane s takimi proizvodi, lahko šteje, da med njimi obstaja dovolj neposredna in konkretna povezava, da tvorijo dovolj homogeno skupino, da je mogoče, da je z vsemi dejanskimi in pravnimi ugotovitvami, ki tvorijo obrazložitev izpodbijane odločbe, prvič, za vsakega od proizvodov in storitev, ki spadajo v to kategorijo, zadosti jasno oblikovati razlogovanje odbora za pritožbe, in drugič, da jih je mogoče brez razlike uporabljati za vsakega od zadevnih proizvodov in storitev (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2007, Develey/UUNT, C-238/06 P, EU:C:2007:635, točka 92).

30 Iz tega izhaja, da odboru za pritožbe ni mogoče očitati, da je v obravnavanem primeru podal splošno obrazložitev presoje absolutnih razlogov za zavrnitev registracije prijavljene znamke.

Tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009

31 V skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 se kot znamka ne registrirajo „znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve“.

32 V skladu s sodno prakso člen 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 preprečuje, da bi bili znaki ali označbe, ki so v njem navedeni, zaradi svoje registracije kot znamka pridržani le enemu podjetju. Ta določba tako sledi cilju v splošnem interesu, ki zahteva, da lahko vsakdo prosto uporablja take znake ali označbe (sodbe z dne 23. oktobra 2003, UUNT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, točka 31; z dne 27. februarja 2002, Ellos/UUNT (ELLOS), T-219/00, EU:T:2002:44, točka 27, in z dne 2. maja 2012, Universal Display/UUNT (UniversalPHOLED), T-435/11, neobjavljena, EU:T:2012:210, točka 14).

33 Poleg tega se znaki ali navedbe, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo lastnosti proizvoda ali storitve, za katero je zahtevana registracija, v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 štejejo za neustrezne za izpolnitev bistvene vloge znamke, in sicer identifikacijo trgovskega izvora proizvoda ali storitve, da bi se s tem potrošniku, ki je pridobil proizvod ali storitev, ki sta označena z znamko, omogočilo, da pri poznejšem nakupu ponovi izbiro, če je bila izkušnja pozitivna, ali izbere drugače, če je bila ta negativna (sodbi z dne 23. oktobra 2003, UUNT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, točka 30, in z dne 2. maja 2012, Universal Display/UUNT (UniversalPHOLED), T-435/11, neobjavljena, EU:T:2012:210, točka 15).

34 Iz tega izhaja, da mora imeti znak za to, da je zajet s prepovedjo iz te določbe, neposredno in konkretno zvezo z obravnavanimi proizvodi ali storitvami, in sicer tako, da zadevni javnosti omogoča, da nemudoma in brez pomisleka prepozna opis zadevnih proizvodov ali storitev ali eno njihovih lastnosti (glej sodbo z dne 16. oktobra 2014, GRAPHENE, T-458/13, EU:T:2014:891, točka 16 in navedena sodna praksa).

35 Nazadnje je treba opozoriti, da je mogoče presojo opisnosti znaka opraviti samo, na eni strani, glede na to, kako ga razume upoštevna javnost, in na drugi, glede na zadevne proizvode ali storitve (glej sodbo z dne 7. junija 2005, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft/UUNT (MunichFinancial Services), T-316/03, EU:T:2005:201, točka 26 in navedena sodna praksa).

36 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe štel, da upoštevno javnost za zaznavo opisnosti prijavljene znamke tvorita splošna in posebna javnost, pri čemer je zadnjenavedena nemško govoreča ali pa ima vsaj zadostno znanje nemškega jezika (točki 13 in 14 izpodbijane odločbe).

37 Tožeča stranka ne izpodbija ugotovitve odbora za pritožbe, da upoštevno javnost tvorita splošna in posebna javnost hkrati, vendar graja presojo opisnosti prijavljene znamke glede na nemško govorečo javnost ali javnost, ki ima osnovno znanje nemškega jezika. Izpodbijano odločbo poleg tega graja glede sprejetega pomena besednega elementa prijavljene znamke, nezadostnega upoštevanja figurativnih elementov navedene znamke ter opisne zveze med to znamko in proizvodi in storitvami, na katere se nanaša.

– *Jezikovno znanje upoštevne javnosti*

38 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se opisnost znaka, ki vsebuje besedni element, presoja glede na potrošnike, ki imajo zadostno znanje jezika, v katerem je zadevni besedni element (glej v tem smislu sodbi z dne 11. junija 2009, ERNI Electronics/UUNT(MaxiBridge), T-132/08, neobjavljena, EU:T:2009:200, točka 34 in navedena sodna praksa, in z dne 9. julija 2014, Pågen Trademark/UUNT (gifflar), T-520/12, neobjavljena, EU:T:2014:620, točki 19 in 20). Člen 7(2) Uredbe št. 207/2009, ki določa, da se odstavek 1 uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo le v delu Unije, namreč pomeni, da ugotovitev, da je besedni element znamke opisen že v enem jeziku, ki se uporablja v gospodarskem prometu znotraj Unije, zadostuje, da znamka ni primerna za registracijo kot znamka Evropske unije (v zvezi z besedno znamko glej sodbo z dne 20. septembra 2001, Procter & Gamble/UUNT, C-383/99 P, EU:C:2001:461, točka 41). Če pa potrošnik, ki pozna jezik, v katerem ima besedni element smisel, tega ne dojema kot opisnega, bodo drugi potrošniki Unije, ki ne razumejo tega jezika, ta znak toliko manj dojemali kot opisen in se proti zadevni znamki ne bo mogoče sklicevati na absolutni razlog za zavrnitev.

39 Iz tega izhaja, da je treba očitek tožeče stranke, s katerim ta graja presojo opisnosti prijavljene znamke glede na nemško govorečo javnost ali javnost, ki ima osnovo znanje nemškega jezika, zavrniti.

– *Pomen besednega elementa prijavljene znamke*

40 Odbor za pritožbe je menil, da je nemški izraz „zum Wohl“ običajna oblika, ki se uporablja, da bi komu „zaželeli dobro počutje“, in da naj bi prijavljeno znamko zato nemudoma razumeli tako, da naj bi proizvodi in storitve, na katere se nanaša, prispevali k dobremu počutju ciljnih potrošnikov. Pojasnil je, da razlike v uporabi velikih in malih črk med nemškim izrazom „zum Wohl“ in prijavljeno znamko ne morejo omajati takšnega razumevanja navedene znamke (točke od 16 do 18 izpodbijane odločbe).

41 Tožeča stranka trdi, da besednega elementa prijavljene znamke ni mogoče razumeti tako, da pomeni „za dobro počutje“, ker naj bi bil element „zum“ napisan z velikimi črkami, element „wohl“ pa z malimi, pri čemer se zadnjenavedeni element zato nanaša na prislov, in ne na nemški samostalnik „Wohl“ z veliko začetnico „W“, ki pomeni „dobro počutje“.

42 Spomniti je treba, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da nepravilna slovnična struktura znaka ne zadostuje za ugotovitev neobstoja opisnosti tega znaka, če morebitno razhajanje glede na besedo, ki spoštuje slovnična pravila zadevnega jezika, ni takšno, da bi prijavljeni znamki dalo pomen, ki je dovolj oddaljen od pomena te besede (glej v tem smislu sodbi z dne 7. junija 2005, MunichFinancial Services, T-316/03, EU:T:2005:201, točka 36, in z dne 2. decembra 2015, adp Gauselmann/UUNT (Multi Win), T-529/14, neobjavljena, EU:T:2015:919, točka 32).

43 Vendar bo v obravnavanem primeru, v katerem gre za nemški izraz, ki ima neki pomen, ki je poleg tega običajen, in sicer „zaželeti dobro počutje“ nekomu, zlasti pri nazdravljanju ali po kihanju, medtem ko ga, če je izrazu „zum“ dodan prislov „wohl“, ki pomeni „verjetno“, nima, nemško govoreča javnost zaznala storjeno napako in besedo „wohl“, ki je v tem primeru zapisana narobe, nadomestila z besedo „Wohl“ (glej v tem smislu sodbo z dne 12. junija 2007, MacLean-Fogg/UUNT (LOKTHREAD), T-339/05, neobjavljena, EU:T:2007:172, točka 55).

44 To velja toliko bolj, ker – kot je odbor za pritožbe umestno ugotovil v točki 18 izpodbijane odločbe – bodo zato, ker je prijavljena znamka figurativna znamka, uporabljene velike in male črke prej dojete tako, da stilizirajo besedni element navedene znamke, kot v smislu, da spreminjajo pomen tega besednega elementa.

45 Iz tega izhaja, da je odbor za pritožbe utemeljeno štel, da bi se besedni element prijavljene znamke razumel tako, da pomeni „za dobro počutje“.

– *Upoštevanje figurativnih elementov prijavljene znamke*

46 Odbor za pritožbe je po tem, ko je opisal figurativne elemente, ki tvorijo prijavljeno znamko, štel, da ti elementi pozornosti potrošnika ne morejo odvrniti od laskavega in jasnega oglasnega sporočila, ki se prenaša z nemškim izrazom „zum Wohl“. V podporo tej ugotovitvi je navedel, da okroglo črno ozadje in njegove bele obrobe, uporabljena vrsta pisave in velikost besednih elementov ustrezajo običajnim grafičnim elementom (točki 15 in 19 izpodbijane odločbe).

47 Tožeča stranka v nasprotju s tem meni, da figurativni elementi (vrsta pisave, ozadje, izbor barv) zaradi svoje neobičajnosti in kreativnosti zadostujejo, da znaku kot celoti zagotovijo učinek, ki ni zgolj opisen. Odboru za pritožbe poleg tega očita, da ni zadostno obrazložil svoje presoje figurativnih elementov prijavljene znamke.

48 Iz sodne prakse izhaja, da je za presojo opisnosti znaka, ki vsebuje besedne in figurativne elemente, odločilno vprašanje, ali figurativni elementi odvrnejo pozornost upoštevnega potrošnika od sporočila besednega elementa prijavljene znamke glede zadevnih proizvodov in storitev (glej v tem smislu sodbi z dne 9. julija 2014, gifflar, T-520/12, neobjavljena, EU:T:2014:620, točka 24 in navedena sodna praksa, in z dne 10. septembra 2015, Laverana/UUNT (BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG), T-571/14, neobjavljena, EU:T:2015:626, točka 20 in navedena sodna praksa).

49 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe v točki 19 izpodbijane odločbe s tem, da je preučil (ne)običajnost vsakega figurativnega elementa prijavljene znamke in na podlagi tega sklepal, da potrošnikove pozornosti ne morejo odvrniti od sporočila navedene znamke, opravil prav takšno analizo (glej točko 46 zgoraj). Zato mu glede tega ni mogoče očitati pomanjkljive obrazložitve.

50 Odbor za pritožbe je poleg tega utemeljeno štel, da figurativni elementi pozornosti upoštevne nemško govoreče javnosti ne odvračajo od sporočila dobrega počutja, ki izhaja iz besednega elementa prijavljene znamke.

51 Črna podlaga v obliki kroga in krogi, ki tvorijo njegovo obrobo, so namreč osnovna geometrična oblika in običajni okviri (glej v tem smislu sodbo z dne 10. septembra 2015, BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG, T-571/14, neobjavljena, EU:T:2015:626, točka 20). Prav tako razlika v velikosti obeh besednih elementov in različni vrsti pisave, uporabljeni za oba elementa, pozornost potrošnika usmerijo na besedo „Wohl“ in tako na idejo dobrega počutja. Nazadnje, črna in bela barva se pogosto uporabljata, da bi se pritegnila pozornost potrošnika (sodba z dne 3. decembra 2015, Infusion Brands/UUNT (DUALTOOLS), T-648/14, neobjavljena, EU:T:2015:930, točka 30), in se v obravnavanem primeru s tem, da je besedni element zapisan z belo barvo na črnem ozadju, uporabljata za poudarek tega elementa. Figurativni elementi prijavljene znamke zato, tudi če se obravnavajo skupaj, pozornosti upoštevne javnosti ne odvračajo od sporočila nemškega izraza „zum Wohl“.

52 Očitke, ki se nanašajo na pomanjkljivo obrazložitev in napake pri presoji pri upoštevanju figurativnih elementov prijavljene znamke, je zato treba zavrniti.

– *Povezava med prijavljeno znamko ter proizvodi in storitvami, na katere se nanaša*

53 Odbor za pritožbe je menil, da je prijavljena znamka „kakovostna in zato opisna označba“ zadevnih proizvodov in storitev, ker naj bi upoštevna javnost nemudoma in brez pomisleka razumela, da zadevni prehrambni proizvodi prispevajo k dobremu počutju potrošnikov in da se zadevne storitve ponujajo zaradi dobrega počutja potrošnikov (točke od 20 do 23 izpodbijane odločbe).

54 Tožeča stranka zatrjuje, da sporočilo „za dobro počutje“ ne označuje ničesar konkretnega glede kakovosti tako določenih proizvodov in storitev ter zato ne opisuje nobene lastnosti navedenih proizvodov in storitev.

55 Opozoriti je treba, da iz sodne prakse izhaja, da se „kakovost“ iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 nanaša tudi na laskave izraze, ki opisujejo notranje kakovosti proizvodov ali storitev, vendar le, če obstaja dovolj neposredna in konkretna povezava med to označbo kakovosti ter zadevnimi proizvodi in storitvami (glej v tem smislu sodbi z dne z dne 9. decembra 2009, Earle Beauty/UUNT (SUPERSKIN), T-486/08, neobjavljena, EU:T:2009:487, točke 33, 37 in 38, in z dne 28. aprila 2015, Saferoad RRS/UUNT (MEGARAIL), T-137/13, neobjavljena, EU:T:2015:232, točki 47 in 48).

56 V obravnavanem primeru je treba po zgledu odbora za pritožbe (točka 22 izpodbijane odločbe) šteti, da lahko proizvodi in storitve iz razredov 29, 30 in 32, na katere se nanaša zahteva za registracijo, zato ker so namenjeni za prehrano, „koristijo telesu in krepijo duha“, to je, prispevajo k dobremu zdravju ter tako k telesnemu kot duševnemu dobremu počutju potrošnikov. Enako velja za prehranske storitve iz razreda 43, na katere se prav tako nanaša zahteva za registracijo, ker lahko tudi te s preskrbo s hrano in pijačami ali informacijami v zvezi s pripravo teh živil in pijač prispevajo k dobremu zdravju in dobremu počutju prejemnikov teh storitev.

57 Iz tega izhaja, da se lahko kakovost zadevnih proizvodov in storitev, navedena v točki 56 zgoraj, šteje za lastnost teh proizvodov in storitev, za katere je bila zahtevana registracija, ki jo ciljna javnost zlahka prepozna, in da je razumno domnevati, da bo navedena javnost prijavljeno znamko dejansko prepoznala kot opis ene od lastnosti zadevnih proizvodov in storitev.

58 V nasprotju s trditvami tožeče stranke je v tem pogledu brezpredmetno dejstvo – tudi če morda obstaja – da vsa živila in vse pijače ne prispevajo k dobremu počutju potrošnikov. Dejstvo, da je znak opisen le za del proizvodov ali storitev iz kategorije, navedene kot take v zahtevi za registracijo, namreč ne preprečuje zavrnitve registracije tega znaka, ker v takem primeru, če bi bil zadevni znak registriran kot znamka Evropske unije za zahtevano kategorijo, imetniku nič ne bi preprečevalo, da ga uporabi tudi za proizvode ali storitve iz te kategorije, za katere je opisen (glej sodbo z dne 9. julija 2008, Reber/UUNT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, točka 92 in

navedena sodna praksa). Odboru za pritožbe zato ni mogoče očitati niti, da bi v točki 22 izpodbijane odločbe prišel v nasprotje s samim seboj s tem, da je na eni strani navedel, da je prijavljena znamka opisna za zadevne proizvode in storitve, in na drugi, da vsa živila in vse pijače ne prispevajo k dobremu počutju.

59 Neupoštevna je tudi trditev tožeče stranke, da naj bi se sporočilo glede dobrega počutja nanašalo na vse proizvode in storitve, ki jih kupi potrošnik, saj ta kupi zgolj proizvode in storitve, ki mu zagotavljajo prednosti in tako prispevajo k njegovemu dobremu počutju. Zatrjevana okoliščina, da se vsi proizvodi in storitve kupijo, ker prispevajo k dobremu počutju potrošnikov, namreč ne izključuje, da je prijavljena znamka, ki nosi prav takšno sporočilo glede dobrega počutja, opisna za zadevne proizvode in storitve iz prehrambnega sektorja.

60 Nazadnje, opisnosti prijavljene znamke ne more omajati niti okoliščina, ki jo je tožeča stranka zatrjevala na obravnavi, da naj bi bila enaka znamka, kot katere registracija se zahteva v obravnavanem primeru, registrirana v Avstriji. Namreč, poleg tega, da tožeča stranka ni nikakor dokazala resničnosti svoje navedbe in je priznala, da je bila avstrijska znamka registrirana po izpodbijani odločbi, je treba spomniti, da EUIPO in – odvisno od primera – sodišče Unije nista zavezana z odločbami, izdanimi na ravni držav članic, čeprav jih lahko upoštevata, in da nobena določba Uredbe št. 207/2009 ne zavezuje EUIPO oziroma – v zvezi s tožbo – Splošnega sodišča, da pride do enakih ugotovitev, kot so ugotovitve nacionalnih upravnih ali sodnih organov v podobnem položaju (glej sodbo z dne 15. julija 2015, Australian Gold/UUNT – Effect Management & Holding (HOT), T-611/13, EU:T:2015:492, točka 60 in navedena sodna praksa).

61 Iz tega izhaja, da je treba očitek, ki graja dovolj neposredno in konkretno povezavo med prijavljeno znamko ter proizvodi in storitvami, na katere se nanaša, enako kot očitek glede kršitve člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 zavrniti v celoti.

Tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009

62 Kot izhaja iz člena 7(1) Uredbe št. 207/2009, za zavrnitev registracije znaka kot znamke Evropske unije zadošča, da se uporabi eden od absolutnih razlogov za zavrnitev (sodbi z dne 19. septembra 2002, DKV/UUNT, C-104/00 P, EU:C:2002:506, točka 29, in z dne 7. oktobra 2015, CIPER/UUNT (ΧΑΛΛΟΥΜΙ in HALLOUMI), T-292/14 in T-293/14, EU:T:2015:752, točka 74).

63 Ker iz preizkusa prejšnjega tožbenega razloga glede zadevnih proizvodov in storitev izhaja, da je prijavljeni znak opisen v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009, in ker ta razlog sam po sebi zadošča za zavrnitev sporne registracije, zato nikakor ni koristno preizkusiti utemeljenosti tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(b) navedene uredbe (glej v tem smislu sklep z dne 13. februarja 2008, Indorata-Serviços e Gestão/UUNT, C-212/07 P, neobjavljen, EU:C:2008:83, točka 28).

64 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tožbo zavrniti.

Stroški

65 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. V obravnavanem primeru tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi EUIPO naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

Gervasoni Madiseda Silva Passos

Razglašeno na obravnavi v Luxembourgu, 22. junija 2017.

Podpisi